

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 28. júla 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **V. Š.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005), o dovolaní obvineného **V. Š.** podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. M. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 2. marca 2007, sp. zn. 1 Tos 15/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **V. Š.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením z 31. októbra 2006, sp. zn. 2 T 89/02, vyslovil podľa § 60 ods. 1 Tr. zák., že odsúdený **V. Š.** sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, a preto trest uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 15. januára 2003, sp. zn. 4 To 325/02, v trvaní 2 (dvoch) rokov vykoná, pričom pre výkon tohto trestu ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 60 ods. 5 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Krajský súd v Nitre uznesením z 2. marca 2007, sp. zn. 1 Tos 15/2007, sťažnosť odsúdeného **V. Š.** podanú proti vyššie citovanému uzneseniu Okresného súdu v Nitre podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený V. Š. písomným podaním zo 16. júla 2007 (doručeným súdu prvého stupňa 17. júla 2007) prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. M. K. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľ v ňom s poukazom na § 237 písm. f/ (bez citácie zákona, resp. iného všeobecne záväzného právneho predpisu) žiadal, aby dovolací súd zrušil vyššie citované rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Nitra a vyhlásil, že odsúdený sa osvedčil. Takýto návrh odôvodnil tým, že obvinený je mladý človek, ktorý nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody a nástup na výkon tohto trestu by bol pre neho katastrofou. Neuhradenie škody v skúšobnej dobe jeho podmieneného odsúdenia poškodeným nebolo z jeho strany úmyselné, ale mal úraz, a preto sa mu veľmi ťažko zaraďuje naspäť do práce. Medzičasom však začal pracovať a peniaze na uhradenie predmetnej škody zohnal. V závere uviedol, že svoj záväzok voči poškodeným uhradil, pričom o tomto súdu predloží písomné potvrdenie (takéto potvrdenie súdu ako príloha k dovolaniu a ani dodatočne doložené nebolo).

Krajský súd v Nitre predložil dovolanie obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu (§ 377 Tr. por.) dňa 6. novembra 2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či podané dovolanie obvineného je prípustné v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že táto základná procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,

d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,

e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 368 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné poukázať na doterajšiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu vo vzťahu k výkladu tohto zákonného ustanovenia (konkrétne výkladu slovného spojenia „vec právoplatne skončená“). Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 (publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čísle 2/2007, pod poradovým číslom 19, na strane 20), bol vymedzený okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné podať dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nasledovným spôsobom :

„Rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.“

Rešpektujúc judikatúru najvyššieho súdu je potrebné v posudzovanej trestnej veci konštatovať, že napadnuté rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného trestu odňatia slobody a premene tohto trestu

na trest nepodmienečný nie je rozhodnutím vo veci samej, a teda nie je proti nemu prípustné dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por.

V ustanovení § 382 Tr. por. sú upravené podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietne. I keď Trestný poriadok upravuje podmienky prípustnosti dovolania (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3), v ustanovení § 382 Tr. por. absentuje neprípustnosť dovolania ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí. Nakoľko právna úprava Trestného poriadku neobsahuje iné ustanovenie o spôsobe ako rozhodnúť o neprípustnom dovolaní, najvyšší súd na odmietnutie dovolania obvineného V. Š. aplikoval analogicky ustanovenie § 382 Tr. por.

Dovolací súd konštatuje, že pred odmietnutím dovolania z uvedeného dôvodu neaplikoval postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por., teda nevyzýval dovolateľa na odstránenie chyby dovolania, nakoľko podanie dovolania proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, je chybou neodstrániteľnou. Z rovnakého dôvodu taktiež nevrátil vec súdu prvého stupňa na vykonanie úkonov podľa § 376 Tr. por. (teda na doručenie rovnopisu dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté), i keď tento postup nebol súdom prvého stupňa pred predložením veci dovolaciemu súdu dodržaný, a to z dôvodu, že ani prípadné vyjadrenie sa k dovolaniu ostatných strán nemohlo vzhľadom na už vyššie uvedenú neodstrániteľnú chybu dovolania viesť k inému výsledku tohto konania ako odmietnutiu dovolania.

Napriek tomu, že ako už bolo uvedené, najvyšší súd podané dovolanie obvineného meritórne nepreskúmaval (z dôvodu nesplnenia základnej procesnej podmienky dovolania – jeho prípustnosti), k obsahu dovolania podaného obhajcom obvineného JUDr. M. K. je potrebné uviesť, že ak dovolanie opiera o dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ (i keď neuvádza právny predpis, ktorý cituje, možno usudzovať, že má na mysli ustanovenie § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku – zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov – nakoľko Trestný poriadok v číselne zhodnom ustanovení dovolanie vôbec neupravuje), Občiansky súdny poriadok ako procesný predpis na podanie dovolanie v trestnom konaní nie je možné aplikovať. Okrem toho v posudzovanom dovolaní uplatňovaný dovolací

dôvod podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku – účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom – nijako vecne neodôvodňuje, neuvádza v čom vidí naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Reagujúc na v dovolaní formulovaný návrh rozhodnutia dovolacieho súdu (tzv. petit) je vhodné poznamenať, že v dovolacom (trestnom) konaní platí tzv. kasačný princíp (§ 386 ods. 2, § 388 Tr. por.), dôsledkom ktorého je, že dovolací súd nemôže po (prípadnom) zrušení napadnutého rozhodnutia vo veci sám rozhodnúť, ale vec musí vrátiť príslušnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Dovolací súd preto nemôže sám rozhodnúť o tom, že obvinený sa v skúšobnej dobe osvedčil, ako sa dovolateľ mylne domnieva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júla 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: